

افتتاح مسابقات

بین المللی قرآن کریم با حضور رئیس جمهور

حمید مجیدی مهر، رئیس مرکز قرآنی سازمان اوقاف و امورخبریه کشور گفت: چهارویکمین دوره مسابقات بین‌المللی قرآن کریم با حضور ۵۷ نخبه قرآنی از ۲۶ کشور جهان دربارگاه منوررضوی برگزار می‌شود.مراسم افتتاحیه این مسابقات ۷ بهمن و اختتامیه ۱۲ بهمن با حضور رئیس‌جمهور و دیگر مسئولان کشوری برگزار خواهد شد.وی گفت: این دوره از مسابقات دارای شرایط خاص

و ویژه‌ای است؛ چون برای نخستین‌باراست که مسابقات در سطح بین‌المللی در حرم مطهر رضوی برگزار می‌شود. حمید مجیدی مهر افزود: مرحله مقدماتی این دوره از مسابقات باشرکت ۴۰۰نخبه از ۱۰۴کشور جهان، ۲۵دی برگزار شدوبرای مرحله نهایی، ۵۷نخبه‌قرآنی از ۲۶کشور جهان در شهر مشهد حضور خواهند یافت. به‌گفته او، نیمی ازترکیب اعضای هیات داوران در چهارویکمین دوره مسابقات

هیچ‌کس نمی‌خواهد فیلم‌هایی با محتوای نامناسب بسازد. جوانان و فیلم‌سازان ما این مرزها را می‌دانند

خلاف قانون اساسی کشور است، چراکه قانون اساسی به افراد آزادی فعالیت در هر شغلی و هنری را داده است. در گذشته، حتی دوبله نیز تحت کنترل بود و اجازه نمی‌دادند افراد جدید وارد این عرصه شوند. این محدودیت‌ها باعث شد جوانان نتوانند مهارت‌های لازم را کسب کنند. امروز نیز سازمان سینمایی زیر نظر وزارت ارشاد، دچار تناقضات درونی است که تمام این سیستم گزینشی در تمام ادوار خلاف قانون اساسی جمهوری اسلامی بوده است.

خسرو جردی: طبق صحبت‌های خانم زهرایی، فیلم «کسی از گریه‌های ایرانی خبر نداره» ساخته بهمن قبادی، نقطه تلاقی دو هنر اعتراضی، یعنی سینما و موسیقی، بود. در این فیلم خبری از برهنگی یا تابوشکنی‌های عجیب نبود، بلکه تنها اعتراضی بود به اینکه چرا این هنر دیده نمی‌شود. حامد بهداد که امروز به عنوان سوپرستار سینما شناخته می‌شود، کار خود را از همین فیلم آغاز کرد اما پس از آن، همه چیز بسته شد و این روند ادامه یافت تا به سال ۱۳۸۸ رسیدیم. در آن سال، با اتفاقات کشور و نارضایتی‌های موجود، برخی افراد اعتراضات خود را از طریق سینمای زیرزمینی بیان کردند. در آن دوره، فیلم‌هایی مانند «پایان نامه» و «قلاده‌های طلا» به عنوان واکنش داخلی به این جریان ساخته شدند. اگر فیلم قبادی با اصلاحات اکران می‌شد، احتمالاً هیچ مشکلی پیش نمی‌آمد و شاید فیلم‌های بعدی هم ساخته نمی‌شدند اما وقتی چیزی سرکوب می‌شود، مانند ریختن بنزین روی آتش است و ممکن است به فاجعه‌ای بزرگ تبدیل شود. پس از سال ۱۳۸۸، این جریان

برای سیاه‌نمایی

مهای ایران را بررسی کرده‌ایم

قرآنی از استان‌های مختلف اضافه شده‌اند و نیمی از هیات داوران مشهدی هستند. همچنین تمام قاریان و گروه‌های تواشیح که در صحن اجرا می‌کنند، مشهدی‌اند. حجت‌الاسلام محمد احمدزاده، مدیرکل اوقاف و امورخبریه خراسان رضوی نیز گفت: فینال بخش برادران ۱۱بهمن در تالار قدس حرم مطهر رضوی برگزار خواهد شد و امسال برای بخش خواهران، فینال پیش‌بینی نشده است.

سینمای زیرزمینی و پیامدهای آن

بهزاد زهرایی: جوانان امروز سؤالات زیادی دارند. آنها می‌پرسند: «چرا باید شما اجازه دهید من هنرمند شوم؟ آینده من و خلق اثر هنری‌ام به شما ربطی ندارد.» آنها چارچوب‌های قانونی را می‌پذیرند اما وقتی با موانع غیرمنطقی مواجه می‌شوند، ترجیح می‌دهند به سینمای زیرزمینی روی آورند.

وقتی پدیده‌ای کنترل نشود و مطالبه‌ای در میان جوانان یا بخشی از جامعه که می‌خواهند هنرمند شوند شکل بگیرد، اگر مدیران برخورد منطقی و درستی نداشته باشند، این مطالبه به‌ویژه در بلندمدت تبدیل به آفت می‌شود. مثالی جالب این است که چند فیلم بدون مجوز ساخته شد و یکی از آن‌ها، مانند فیلم آقای مانی حقیقی، به ارشاد برده شد. گفتند: «ما این فیلم را بدون مجوز ساخته‌ایم. بیایید و مجوز بدهید. فیلم بدی هم نیست، ما نیامدیم پروانه بگیریم اما همه چیز رعایت شده است.» حتی این فیلم‌ها اکران شدند و وارد

سیستم قانونی شدند. این برخورد بسیار خوبی بود؛ استقبال و جذب حداکثری از هنرمندان اما چرا این همیشه اتفاق نمی‌افتد؟ چون در دوره‌های مختلف، مدیران سینمایی با نظرات متفاوت، رویکردهای مختلفی داشتند.

مشکل از جایی شروع می‌شود که هنر نیازمند چارچوب و برنامه‌ریزی بلندمدت است، اما تحت تاثیر سلیقه‌های شخصی مدیران قرار می‌گیرد و برای آن برنامه و دورنمای بلندمدتی متصور نیستیم. هر مدیری نباید سلیقه خود و گروه متبوعش را اعمال کند، بلکه میزان باید صلاحدید بلندمدت جامعه و کشور باشد، چگونه؟ باید چهارچوب‌ها و برنامه‌های دقیق و کارشناسی توسط کارشناسان و متخصصان طراحی شود که در بلندمدت همه مدیران ملزم به اجرای آنها باشند. اگر این اعتقاد وجود نداشته باشد، هر مدیر جدیدی با عقاید خود می‌آید و کمی نقص و کمی حسن تا دوره‌اش تمام شود، اتفاقی که تاکنون افتاده. برخی خوششان می‌آید، برخی جذب می‌شوند و برخی طرد می‌شوند.

اتفاقی که حادث شده و از آن گریزی نیست، این است که مدیران با مسئولان سینمایی اغلب در جهت پاک‌کردن صورت مساله حرکت کرده‌اند، نه حل آن. پاک‌کردن صورت مساله ساده‌ترین و

کم‌درد‌سترین کار است. علاوه بر این، بسیاری از این مدیران دانش کافی نداشته و متخصص نبوده‌اند تا راهکارهای مناسب ارائه دهند. نباید فراموش کنیم که مدیر فرهنگی با فرد هنرمند متفاوت است. در مقابل، افرادی مانند مرحوم سیفا... داد، که دلسوز و آشنا با فن سینما هم بودند، هدایت‌های خوبی انجام دادند.

عجالتا در مورد سینمای زیرزمینی برخورد نادرست و تصمیم‌گیری‌های اشتباه مدیران باعث تشدید و گسترش این آفت شده است. مادو شاخه را بررسی کردیم: اول، جوانانی که فیلم‌های زیرزمینی می‌سازند، اینها در گذشته جایی برای اکران نداشتند اما اکنون در فضای مجازی بستر اکران پیدا کرده‌اند. این فیلم‌سازان به دو دسته تقسیم می‌شوند: دسته اول کسانی که فیلم‌هایی باندپیشه و بیان هنری فیلم می‌سازند و دسته دوم کسانی که فیلم‌های اعتراضی یا ایوژنسیونی می‌سازند. حالا می‌خواهیم این دو دسته را

بررسی کنیم، نظراتان چیست؟

روحانی: جوانان فیلم‌ساز با موانع غیرمنطقی سیستم مجوزدهی مواجه می‌شوند و به سینمای زیرزمینی روی می‌آورند. این پدیده در

صورت عدم مدیریت صحیح، به آفتی بلندمدت تبدیل می‌شود. برخی فیلم‌ها بدون مجوز ساخته و حتی اکران می‌شوند اما رویکردهای سلیقه‌ای مدیران مانع پیشرفت می‌شود. سینمای زیرزمینی به دودسته هنری و اعتراضی تقسیم می‌شود. نیاز به تعامل و راهکارهای کارشناسی شده برای حل این چالش‌ها ضروری است که عدم تعامل و راهکارهای نادرست منجر به تشدید سینمای زیرزمینی بروز و پیامدهای منفی برای صنعت سینما شده است.

خسرو جردی: مشکلاتی مانند پروانه ساخت، تفکرات سنتی و تاثیرات هالیوود باعث می‌شوند جوانان به سمت فیلم‌سازی زیرزمینی سوق داده شوند و گاه بازیچه شوند. میل به فرار و وعده‌هایی مانند پناهندگی نیز به این روند دامن می‌زند. با وجود سختگیری کشورهای اروپایی در اعطای پناهندگی، سینما و جذابیت جشنواره‌های خارجی ابزاری برای ورود به کشورهای دیگر شده است. افرادی مانند نازنین بنیادی و زهرا ابراهیمی از این طریق در رسانه‌های خارجی شناخته شدند.

اما مشکل اصلی این است که هنرمند جوان با دیدن لوفتن فیلم‌ها و اکران رایگان آنها در نرم‌افزارهای خارجی، اعتماد خود را از دست می‌دهد که این مساله باعث شدت‌گرفتن ساخت فیلم‌های بدون مجوز شده است، زیرا فیلم‌سازان احساس می‌کنند زحمات‌شان هدر می‌رود. به نظر من، سازمان‌های مسئول باید با اختصاص سالن‌های سینمایی ویژه و اکران سریع فیلم‌ها، جوانان را به سمت فیلم‌سازی قانونی هدایت کنند تا از اکران و ساخت غیرقانونی جلوگیری شود. می‌خواهم درباره بازی‌های درخشان در سینمای زیرزمینی صحبت کنم. در سینمای معمول ما، چنین بازی‌هایی کمتر دیده می‌شود. افرادی با استعداد وجود دارند که دیده نمی‌شوند و این بی‌توجهی ممکن است به رشد سینمای زیرزمینی دامن بزند؛ زیرا از تمام ظرفیت‌های بازیگران استفاده نمی‌شود. درحالی‌که برخی بازیگران درخشان، حتی افرادی که ممکن است نامزد اسکار شوند، نادیده گرفته می‌شوند. اگر به این افراد توجه شود، پیشرفت زیادی حاصل می‌شود. استفاده از بازیگران جوان می‌تواند به نفع سینمای ایران باشد.

نگار زهرایی: به نظر من، بازیگران ارتباط چندانی با سینمای زیرزمینی ندارند. بیشتر کارگردانان با فیلم نامه‌نویسان هستند که مجوز نمی‌گیرند. در هر صورت، کارگردان خودش گروه بازیگری‌اش را انتخاب می‌کند. حتی یک کارگردان سینمای بدنه هم می‌تواند از همان بازیگران استفاده کند.

خسرو جردی: اما در سینمای زیرزمینی، فروش ملاک نیست. آنها بدون ترس ولرز انتخاب می‌کنند و به بازیگران فرصت می‌دهند. درحالی‌که در سینمای کشور، به دلیل نگرانی از بازگشت سرمایه و عدم اعتماد، چنین فرصت‌هایی کمتر ایجاد می‌شود.

نگار زهرایی: این کارهای زیرزمین که می‌بینید، متأسفانه ۸۰ درصد‌شان کارهای نازلی هستند و ایرادات زیاد هنری و فنی دارند. با توجه به تجربه‌ای که به عنوان دانشجوی کارگردانی سینما دارم و از نزدیک در فضای دیجیتال و تولیدات دیجیتال حضور دارم، تنها یک پیام برای مدیران دارم: این‌که فکر کنیم می‌توانیم در دنیای دیجیتال و با ابزارهای دیجیتال، فیلمسازان جوان را کنترل کنیم. تصور اشتباهی ست و تجربه نشان داده که واقعیت این‌گونه نیست. من این را یاد دغدغه و نگرانی می‌گویم؛ با دنیای دیجیتال نمی‌توان وارد مبارزه شد، بلکه باید به سمت تعامل و ارائه راهکار رفت. یکی از عوارضی که در نتیجه سینمای زیرزمینی و عدم صدور مجوز به فیلم‌سازان جوان و فیلم‌اولی به‌وجود آمده، این است که در سال ۲۰۲۴، هفتادویک فیلم بدون مجوز از ایران به جشنواره کن ارسال شدند. این فیلم‌ها شامل مستند، کوتاه و سینمایی بودند و گویا سینمای زیرزمینی حتی اگر به آن بی‌اعتنا باشیم، با قدرت و جدیت به کار خود ادامه می‌دهد.

بهزاد زهرایی: من ناچارم تاکید کنم که نقش مدیران دانا در این مساله بسیار حیاتی است و ما به‌شدت از فقدان چنین مدیرانی رنج می‌بریم. خاطره‌ای از خودم نقل می‌کنم: روزی با یک مدیر نظارت و ارزشیابی صحبت کردم. من فیلم‌نامه‌ای نوشته بودم، یک تریلر جذاب درباره مضرت قمار؛ داستان فردی که قمار می‌کند و زندگی‌اش تباه می‌شود. یک جوان فیلم‌ساز اولی هم بود که شرایط ساخت فیلم اول را داشت و چند تله فیلم ساخته بود، سینما هم خوانده بود. فیلم‌نامه را به ارشاد برد، اما اجازه ساخت ندادند. آن جوان به‌جای این فیلم‌نامه، یک کمدی ساخت و مسیر فیلم‌سازیش تغییر کرد.

متن کامل

قاب

فرهاد فخرالدینی از بیمارستان مرخص شد

فرهاد فخرالدینی(آهنگساز و موسیقیدان پیشکسوت) که اخیرا به دلیل شرایط نامساعد جسمی در بیمارستان بستری شده بود، از بیمارستان مرخص شد. حبیب مصبور (تهیه‌کننده منظومه سیمفغ و از دبستان فخرالدینی) در گفت‌وگو با ایسنا درباره ترخیص فخرالدینی از بیمارستان گفت: وضعیت آقای فخرالدینی خوب است و از بیمارستان مرخص شدند و به منزل رفتند. آقای فخرالدینی از من خواستند که از طرف او از تمامی دوستان و همکاران که ابراز نگرانی کردند و پیگیر حال ایشان بودند، همچنین پرسنل بیمارستان و دکتر زالی بابت زحماتی که کشیدند، تشکر کنم.

دیدگاه

حکمرانی بازی‌های دیجیتال یکپارچه نیست

رضا عموزادی، رئیس امور رسانه و فضای مجازی دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی در گفت‌وگو با ایسنا، اظهار کرد: جایگاه حکمرانی صنعت بازی‌های دیجیتال در کشور یکپارچه نیست،

رویکردهای مشخصی وجود ندارد و عواملی همچون ضعف رویکردی، تعارض نهادی، نامشخص بودن نقش نهادی و حاکمیتی بازی‌های رایانه‌ای و همچنین متناسب نبودن زیرساخت‌های فناوری... از جمله مشکلات است.

وی افزود: ما اگر بخواهیم سندی داشته باشیم که صرفاً به کلیات نپردازد و قابل اجرا باشد و باید دقت نظر بیشتری داشته باشیم و تمامی ابعاد و مؤلفه‌های این زیست‌بوم را مدنظر قرار دهیم. این موضوع پیچیدگی خاصی دارد و امیدواریم با نگاه همگرایی و هم‌افزایی و بهره‌مندی از مشارکت همه ذی‌نفعان طی حدود سه ماه آینده سند بازی‌های رایانه‌ای نهایی شده و به تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی برسد.

«سعید نفیسی به هشت روایت» رونمایی می‌شود

دویست و پنجاه و چهارمین نشست از سلسله‌جلسات صبح پنجشنبه‌های مجله بخارا به رونمایی از کتاب «سعید نفیسی به هشت روایت» تالیف پیمان طالبی اختصاص دارد. این نشست با همکاری مرکز مطالعات

خاورمیانه و انتشارات ققنوس در ساعت ۱۰ صبح پنجشنبه چهارم بهمن‌ماه با سخنرانی سیروس علی‌نژاد، تورج دریایی، سام گیوراد، سام نفیسی، سحر بکائی و علی دهباشی در مرکز مطالعات خاورمیانه (واقع در بلوار کشاورز، خیابان نادری، پلاک ۶) برگزار خواهد شد. کتاب سعید نفیسی به هشت روایت، نوشته پیمان طالبی، نویسنده و روزنامه‌نگار است که در آن زندگی سعید نفیسی در قالب هشت جستار مورد بررسی قرار گرفته است. کمتر دیده شده که از زندگی و زیست شخصی نفیسی و حالات مختلف روحی این استاد برجسته در منابع سخنی به میان بیاید. پیمان طالبی در این کتاب با بررسی بالغ بر ۳۰۰ منبع مختلف، برای بررسی برخی از جزئیات ناگفته در زندگی نفیسی، به بازماندگان او نیز مراجعه کرده است.

